

AZ ALPHAVILLE STORY

(Az alábbi írás az Afternoons In Utopia kottájában jelent meg 1987-ben)

Olyan filmesek, mint Godard és Hitchcock, valamint zenei példaképek, mint a Depeche Mode és a Roxy Music inspirálták arra Marian Goldot, Bernhard Lloydot és Frank Mertenst, hogy gondolataikat egy középmodern stúdiótechnikával, zeneileg is megpróbálják kifejezni. Természetesen akkoriban ennek megvalósítását különféle pénzügyi keretektől kellett megoldani, s a zenélés mellett mindannyiuknak dolgozniuk kellett, úgy a megélhetésért, mint a hangszerpark fejlesztése érdekében. Efféle okok késztették arra őket, hogy átköltözzenek Berlinből az anyagilag kedvezőbb Münsterbe, ahol Araine, Marian barátnője szerzett egy lakást. Innen indultak el a Nelson „multi-media-projekttel” s így jött létre az Alphaville.

Első demóikkal, köztük a Big In Japan-nal, az Alphaville ipari partnereket kezdett keresni, s relatív gyorsan sikerük lett. 1984 elején kislemezként is megjelent a Big In Japan, és már az első média-visszajelzések azt mutatták, hogy a projekt minden résztvevője helyesen döntött: az Alphaville február elsejei TV-debütálása a listákra egyengette a Big In Japan-t. a dal először Németországban kúszott az első helyig, hogy aztán sikervonalát a többi országon is átvezesse. Még Angliában is a 8. helyen végzett, pedig a ködös Albion köztudottan nehéz terep a német zenészek számára. Az amerikai Billboard listán pedig a tánc kategóriában az első helyig jutott. A második kislemez, a Sounds Like A Melody után, 1984 szeptemberének végén megjelent az Alphaville első nagylemeze. Az album a Forever Young címet viseli, mint a harmadik single. Rövid időn belül Németországban, Svájcban, Norvégiában, Dél-Afrikában és Franciaországban aranylemez lett, Svédországban pedig elérte a platina fokozatot is. A Forever Young-ból eddig világszerte másfél milliót adtak el, az albumot megelőző három kislemezből pedig 3,5 millió fogyott.

A negyedik single, a Jet Set nem az albumról lett kimásolva, hanem új felállásban, újra felvette az együttes. A stúdióban Frank Mertens helyett Ricky Echolette játszott a billentyűs hangszereken. A Jet Set maxi verzióját egyébként a New York-i John „Jellybean” Berlitz mixelte. Ezek után az együttes visszament régi álmvárosába, Berlinbe, s a jól megszolgált alkotói szünet után nekiláttak az új album stúdiómunkálatainak.

Az első eredmény, az 1986 áprilisában megjelentetett Dance With Me volt. Ezt, és a Fantastic Dream című dalt New York-ban producelték, s a felvételeknél a David Bowie és Julian Lennon turnéegyütteséből ismert vendégzenészek működtek közre. A producer személyében ezúttal Steve Thompsonra esett az Alphaville választása, ő már eddig is ismert volt stúdiókörökben, hiszen az általa kevert dalok elég híressé tették. A további LP felvételek március végéig a berlini Hansa-stúdióban folytak, egészen a Jerusalemba bezárólag. A produceri munkákat az a Peter Walsh végezte, aki korábban a Simple Minds-nál, Saga-nál és a China Crisisnél rendezett. Az összes dalt az oxfordi Manor stúdióban keverték, a munkálatok pedig 1985 őszére fejeződtek be....